

Fortsættelse af første Behandling af:
 Forslag til Finanslov for Finansaaret fra
 1. April 1920 til 31. Marts 1921.

Mødet hævet Kl. 4²⁰.

20de Møde.

Mandag den 10. November Kl. 12.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

*Fortsættelse af første Behandling af
 Forslag til Finanslov for Finansaaret fra
 1. April 1920 til 31. Marts 1921.*

Forhandlingen genoptoges.

Lillelund: Den frygteligelige Jernbaneulykke, der forleden forefaldt ude ved Vigerslev, har med Grund opskræmt Sindene. Man spørger sig selv, hvad der kan gøres for at afværge en Gentagelse. Og Sindene er ikke blevet mindre opskræmt ved Efterretningen om, at samme Dag kunde det samme være sket nede ved Sorø. En Mand, der mente at handle af Konduite, lukkede to Tog ind mellem de samme to Signalmaster, og Ulykken blev kun afværget ved, at Lokomotivføreren paa det sidste Tog i allerhøjeste Grad var paa sin Plads, opdagede Faren og ganske rolig kørte hen og skubbede paa det Tog foran, som havde vanskeligt ved at komme frem. Samtidig blev der sendt Bud tilbage til Stationen, at nu kunde det være nok, nu var der to Tog inde paa Linien, de maatte vente med at sende et tredje ind, til de to var kommet af Vejen. Det forekommer mig, at det overalt, hvor der kan fremkomme Fare, gælder om at hindre, at saadan Fare opstaar, naar dette kan opnaas ved overkommelige Udgifter. Jeg tænker her særlig paa et mindre Spørgsmaal, som dog kan indeholde Fare af ret vidtrækkende Art og tillige medføre betydelige Udgifter, nemlig de aabne Baner, med de aabne Over-

kørsler. Der er ofte ret stor Fare forbundet med at passere dem, fordi man tidt ikke kan se til nogen af Siderne, om der kommer et frembrusende Tog. Maaske det vilde føre for vidt og medføre for store Omkostninger, hvis man vilde skride til at lave Led overalt ved de aabne Baner, men jeg vil dog henstille til den højtærede Trafikminister — jeg ser, at han desværre ikke er til Stede — at overveje, om det ikke er paakrævet at sætte Bomme eller Led ved en Række saadanne Overkørsler, der er jo et gammelt Ord, der siger, at man skal kaste Brønden til, før Barnet er druknet. For øvrigt kan man sige, at Barnet allerede er druknet somme Steder, idet der er sket adskillige Ulykker som Følge af de aabne Overkørsler; det vilde vistnok betyde en billigere Risikopræmie for Staten i Tide at sætte Led ved saadanne vanskelige Overkørsler i Stedet for at vente, indtil Ulykken er sket. Jeg vil pege paa et bestemt Sted, hvor jeg mener, der bør være saadan Bomme eller Led, nemlig ved Døstrup Station Nordvest for Hobro. Det ærede Medlem fra Løvel (Nørskov) har gentagne Gange henstillet, at der blev sat Bom ved Skringstrup Holdplads. Der er sikkert adskillige Steder i vort Land, hvor Forholdene er af den Beskaffenhed, at det i det lange Løb, rent økonomisk, vilde betale sig, om Staten i Tide satte Led eller Bomme ved farlige Overkørsler og derved afværgede kommende Ulykker.

Mit Partis Ordfører (N. Neergaard) har dygtigt og grundigt dvælet ved den mørke finansielle Situation. Den højtærede Finansminister har et Par Gange gjort det samme og i den sidste Tid, i Modsætning til tidligere, i nogen Grad manet til Alvor. En af de Poster, der har medført de største Udgifter og vil vedblive at gøre det, er de forøgede Tjenestemandslønninger gennem den store nye Lønningslov. Det er dog min Opfattelse, at det var nødvendigt at gennemføre denne Lov for at skaffe Tjenestemændene gode og forsvarlige Forhold at leve under; men til Gengæld er det ogsaa mit Haab, at denne Lovs Gennemførelse vil medvirke til at øge Iveren hos Tjenestemændene for at varetage deres Opgaver og opfylde deres Pligter. Loven skulde gerne føre til, at der blev større Tilfredshed og blivende Tilfredshed i Tjenestemændenes Kreds. Men skal dette opnaas, maa man overalt fra ansvarlig Side medvirke til at bevare Tilfredsheden. Vi, der sad i Lønningsudvalget, hørte stadig af de nogle og